

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 06/05/2024.

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 118

Hòa Thượng dạy chúng ta rằng người chân thật học Phật thì phải tiếp nối được chí nguyện độ sanh của chư Phật Bồ Tát. Việc làm như thế mới là tri ân báo ân. Hằng ngày chúng ta nói rằng hãy “*Sống trong thế giới biết ơn*” thì chúng ta phải nỗ lực làm những việc cần làm. Nếu không làm được, thì lời tri ân báo ân của chúng ta chỉ là lời nói suông.

Trước chúng ta, nhờ có các Tổ sư Đại đức, các bậc tiền bối xả bỏ lợi ích cá nhân mà tận tâm tận lực vì Phật pháp, vì chúng sanh như Hòa Thượng đã làm nên chúng ta mới có giáo lý Phật pháp, có chuẩn mực Thánh Hiền mà tu học sửa mình.

Đến đời chúng ta, nếu chúng ta “*độc thiện kỳ thân*” – hưởng tốt cho riêng mình, không nỗ lực gánh vác sứ mệnh truyền thừa thì chúng sanh hay con cháu đời sau của chúng ta sẽ nương vào đâu? Một khi Phật pháp và chuẩn mực Thánh Hiền không còn, chúng sẽ chỉ biết sống theo quan điểm của thế gian.

Trong nhiều năm qua, Hệ Thống Khai Minh Đức luôn nỗ lực gánh vác sứ mệnh truyền thừa đó. Hệ Thống đã làm mọi việc giúp các trẻ em có cơ hội tiếp cận Văn Hóa Truyền Thống, chuẩn mực người xưa để các em có thể trở thành một người tốt. Không kể các em là học sinh cá biệt, khó dạy, chỉ cần một thời gian học tập thì các em đã trở nên ngoan hiền.

Quả đúng như câu nói của người xưa: “*Gần mực thì đen, gần đèn thì sáng*”. Con trẻ khi không có cơ hội gần người tốt thì chúng sẽ không thể trở thành người tốt. Mỗi chúng ta khi tiếp cận với người xấu thì bản thân chúng ta cũng sẽ bị ô nhiễm. Ngược lại, được gần Thầy tốt bạn lành, chúng ta nhất định sẽ trở nên tốt hơn.

Chính vì vậy Hòa Thượng nói người học Phật phải phát tâm kế thừa, tiếp nối sứ mệnh đem Phật pháp mở mang rộng lớn. Muốn làm được việc này, người làm công tác kế thừa chắc chắn sẽ không có chút ô nhiễm nào đối với quyền thế, danh lợi hay dục trần. Chỉ cần dính vào những thứ này thì việc làm của chúng ta sẽ gặp chướng ngại từ chính sự ô nhiễm đó.

Hòa Thượng dạy chúng ta: “*Chân thật phát tâm nội dưỡng ngũ đức, ngoại tu lục hòa, kiến lập hòa hợp tăng đoàn*”. Chúng ta bên trong thì tu dưỡng năm đức còn bên ngoài thì tu dưỡng Lục Hòa Kính. Ở những bài học trước Hòa Thượng từng nhắc năm đức chính là “*Chân Thành, Thanh Tịnh, Bình Đẳng, Chánh Giác, Từ Bi*”.

Tất cả mọi pháp tu nơi cửa Phật đều bắt đầu từ năm đức này. Nếu không bắt đầu từ năm đức thì cách tu của chúng ta đều không thành tựu. Nếu có thành tựu thì vẫn rơi vào tà ma ngoại đạo. Đó cũng là lý do vì sao nhiều người học Phật lâu năm mà vẫn không an vui. Là bởi vì, họ vẫn để cho tâm mình không khởi từ năm đức mà khởi tâm Ma như mong cầu “*danh vọng lợi dưỡng*”, mong cầu khỏe mạnh sống lâu, bình an..v.v.

Đại đa số những người học Phật, đến với Phật để hy vọng có được một sự bảo hộ bình an. Tư tưởng này của họ đã biến Phật trở thành một đấng thần linh. Như vậy là sai rồi! Cho nên Hòa Thượng mới căn dặn chúng ta trong nội tâm thì rèn năm đức mà khởi đầu của năm đức là “*chân thành*”. Người xưa dạy “*Chí thành cảm thông*” hay “*Kiệt thành tự khả chuyển phạm tâm*”, cho nên nếu chúng ta chưa chuyển được tâm phạm của mình là do chúng ta chưa chân thành.

Năm đức thuộc chân tâm tự tánh của chúng ta cho nên chúng ta phải bắt đầu mọi sự mọi việc từ năm đức này mà không nên bắt đầu từ 16 tên giặc tập khí như “*danh vọng lợi dưỡng*”, ảo danh ảo vọng, “*tự tư tự lợi*”, thích hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*” .

Hòa Thượng chỉ dạy rằng bên ngoài thì phải tu Lục Hòa Kính. “***Điều thứ nhất trong Lục Hòa Kính là xây dựng một đoàn thể hòa hợp***”, Ngài nói. Mọi người giúp đỡ, tôn trọng nhau xây dựng sự cùng hiểu theo một nguyên lý nguyên tắc, một chuẩn mực mới có thể tạo nên một đoàn thể hòa hợp. Một đoàn thể hòa hợp làm việc gì cũng sẽ thành công.

Ngài nói: “***Việc trước tiên là phải xây dựng Kiến Hòa Đồng Giải, cùng hiểu, chính là mọi người cùng y theo giáo huấn của Kinh Vô Lượng Thọ mà tu hành, y theo giáo huấn của Thánh Hiền mà sửa đổi hành nghi của mình. Phải chân thật ái hộ một đoàn thể hòa hợp.***” Người người phải có tâm ái hộ, yêu thương một đoàn thể hòa hợp để đoàn thể đó tồn tại dài lâu, trở thành chuẩn mực cho mọi người học theo.

Không ai được phép phá đi sự hòa hợp đó. Nếu chúng ta có ý kiến bất đồng với mọi người, với đoàn thể thì chính mình phải lập tức rời khỏi đoàn thể để không trở thành kẻ phá hoại. Người xưa nói: “*Chín người thì mười ý*” cho nên theo Hòa Thượng chúng ta không nên phá hoại tăng đoàn. Phá hoại đoàn thể hòa hợp là phạm vào tội ngũ nghịch.

Hòa Thượng nói: “***Trong một đoàn thể mà người người tuân thủ, người người dốc sức thì mọi việc làm đều sẽ tốt đẹp***”. Vài hôm trước mọi người trong hệ thống chúng ta trên dưới phối hợp với nhau, không có sự chống trái, không lập một lối đi riêng nên tạo nên sự thành công, suôn sẻ và hòa hợp trong các buổi chia sẻ của Hệ Thống về Văn Hóa Truyền Thống với các đơn vị bạn. Trong một gia đình nhỏ cũng không ngoại lệ, chúng ta phải xây dựng một sự cùng hiểu, không có chuyện “*Trống đánh xuôi, kèn thổi ngược*” huống hồ một đoàn thể.

Hòa Thượng sách tấn: **“Những người trong một đoàn thể hòa hợp sẽ có đại phước báu. Chư Phật Bồ Tát nhất định sẽ hộ trì, hộ niệm. Long thiên thiện thần cũng sẽ đến để giúp đỡ. Chân thật tu ngũ đức, lục hòa chính là kế tục huệ mạng Phật.”** Chúng ta nếu không xuất pháp từ tâm chân thành, năm đức, lục hòa thì sẽ xuất phát từ nơi tư lợi và mọi việc chúng ta làm đều là Ma sự chứ không phải Phật sự.

Hòa Thượng lại dạy rằng: **“Từ xưa đến nay trong gia đình, xã hội, đoàn thể hay quốc gia, nếu muốn hưng thịnh dài lâu thì nhất định đều phải tuân thủ hai nguyên tắc: Một là Kiến Hòa Đồng Giải và hai là Lợi Hòa Đồng Quân.”**

“Chúng ta xây dựng cùng hiểu thì mọi người mới có thể hòa vui. Còn chúng ta xây dựng Lợi Hòa Đồng Quân thì mới không tạo ra khoảng cách khác biệt trong mức sống giữa người với người.”

Có lợi thì phải chia đều cho nhau. Lợi không chỉ nơi vật chất mà còn ở nơi tinh thần. Mọi người đều nghĩ đến nhau, nghĩ đến người khác. Không thể nói mình là lãnh đạo thì đời sống tốt hơn còn anh em thì sống vất vả mà phải trên cùng một tinh thần sướng cùng sướng, khổ cùng khổ. Sự tự lợi sẽ tạo nên sự bất bình đẳng, không thể có được một đoàn thể hòa hợp.

Trong một gia đình, nếu cái lợi không đều thì thường dẫn đến sự bất hòa. Hiện tại sự khốc liệt tranh lợi trong gia đình dẫn đến thân bằng quyến thuộc Cha con, anh em còn kiện nhau ra pháp đình. Trong xã hội mà ai ai cũng chỉ biết chiếm lợi về mình thì sẽ luôn có sự bất hòa, sự tranh lợi càng khốc liệt hơn. Cần quay về với lời dạy của người xưa: **“Người quân tử thấy lợi không màng, thấy khó dần thân vào.”** Người học Phật lại càng phải nghĩ đến người mà không nghĩ đến mình.

Ví dụ khi đến vụ thu hoạch, nếu có được những trái cây ngon thì nhất định chúng ta nghĩ ngay đến những người lớn, đến những ân nhân của mình chứ không phải để dành cho con hay người thân của mình. Người học Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền là như vậy, người nhỏ quan tâm đến người lớn, người lớn quan tâm đến người nhỏ để tạo nên một đoàn thể hòa hợp.

Nếu chúng ta biết ân, nhớ ân và làm các việc tri ân báo ân thì mọi việc mà chúng ta đang làm càng lúc càng tốt hơn. Các ý niệm lời lẽ, được mất đều không khởi lên thì mới có thể cảm động được lòng người. Chúng ta vong ân thì người ta sẽ bội nghĩa, mọi thứ đều do chính mình gây nên. Người có thể **“Sống trong thế giới biết ơn”** thì sẽ dễ dàng thành công.

Hòa Thượng nói Kiến Hòa Đồng Giải là mong cầu cho mọi người đạt được sự hòa thuận để có thể làm được những việc người khác không thể làm được, còn Lợi Hòa Đồng Quân là tạo ra một mức sống không khác biệt quá lớn giữa mọi người. Nhờ đó ai ai cũng an tâm mà phụng hiến.

Hòa Thượng nhấn mạnh: **“Trong một đạo tràng, đoàn thể hay lớn hơn là quốc gia thì mọi người đều phải y giáo phụng hành năm đức, sáu phép hòa. Người trong đoàn thể có thể làm được thì đoàn thể nơi đó sẽ là một đoàn thể tôn quý hơn tất cả các đoàn thể.**

“Nếu mọi người không thể tuân thủ, cùng ở, cùng làm việc hòa thuận với nhau thì chẳng những chính mình chịu khổ mà còn làm cho bao nhiêu người khổ theo. Bốn chúng đệ tử Phật không tuân thủ năm đức, sáu phép hòa thì chẳng những không thể hưng long Phật pháp mà còn sẽ hủy diệt Phật pháp.”

Người người tranh lợi, nhà nhà tranh lợi, quốc gia với quốc gia đều tranh lợi thì sẽ nhận được kết quả rất xấu. Bốn chúng đệ tử Phật gồm tỳ kheo tăng, tỳ kheo ni, cư sĩ nam, cư sĩ nữ bất hòa thì đã phá hoại hình tượng Phật, sẽ làm người khác không còn tin Phật nữa.

Hòa Thượng nói: **“Thế xuất thế gian pháp đều phải lấy năm đức, sáu phép hòa này làm nền tảng. Nếu không có nền tảng này thì cho dù chỉ có hai người ở chung với nhau vẫn có cạnh tranh. Còn nếu ở riêng biệt một mình thì cũng không tránh khỏi việc tự sanh phiền não”**. Khi ở riêng một mình, việc không tuân thủ năm đức và sáu phép hòa, sẽ khiến chính mình không vừa lòng với mọi thứ, mọi việc xung quanh. Vì không vừa mắt nên tự mình sẽ sanh ra phiền não.

Không chỉ xuất thế gian mà ngay ở thế gian cũng rất cần những điều dạy này của Hòa Thượng. Chúng ta luôn muốn mọi người sống chân thành, chân thật với chúng ta ngay từ trong gia đình ra đến xã hội. Ai ai cũng muốn các bên cùng hiểu nhau để mọi người đều hòa vui, lợi cùng hưởng, không có chênh lệch bất công. Cho nên không chỉ trong Phật pháp mà trong đời sống chúng ta đều rất cần những điều này.

Nếu chúng ta không học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền thì sẽ không biết cách để làm. Khi đó ngày ngày khởi tâm động niệm của chúng ta đều **“tự tư ích kỷ, vì mình mà lo nghĩ”**. Cho nên, nếu không được nhắc đi nhắc lại thì chúng ta cũng dễ quên. Bám theo lời dạy của các Ngài thì chúng ta mới có sự phản tỉnh, tránh việc bị cuốn theo chiều gió của tập khí và phiền não./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!